

בש"פ 2572/20 - מדינת ישראל נגד יאסר סואעדה

בבית המשפט העליון

בש"פ 2572/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

יאסר סואעדה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ב' באייר התש"ף (26.4.2020)

בשם המבקשת:

עו"ד יוסף כנפו

בשם המשיב:

עו"ד מוני בן מוחה

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996.

1. כתב האישום: ביום 23.7.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: קבלת רכב או חלקי רכב גנובים (עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)); חבלה במזיד ברכב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק); נהיגה פוחזת של רכב (עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק); שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר (עבירה לפי סעיף 413ג סיפא לחוק); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (עבירה לפי סעיף 275 לחוק); כניסה לישראל שלא כחוק (עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.7.2019 נגנבו מפתחות רכב במסגרת פריצה לבית בבאר שבע, והרכב נמסר למשיב ולקטין נוסף. בהמשך היום בשעות הערב, במהלך פעילות משטרתית שבוצעה בעקבות איכון הרכב, הבחינו השוטרים ברכב במתחם של תחנת דלק בעיר, כשהמשיב נוהג בו ולצדו הקטין. השוטרים חסמו את נתיב הנסיעה

של הרכב באמצעות שתי ניידות, ובעוד שאחד השוטרים ניסה לפתוח את הרכב, פתח המשיב בנסיעה קדימה, ניגח את שתי הניידות, הסיט אותן הצידה ונמלט מהמקום באורות כבויים. המשיב והקטין נעצרו זמן קצר לאחר שנטשו את הרכב ונמלטו רגלית. השוטר שניסה לפתוח את דלת הרכב נפגע בידו, ולניידות נגרם נזק.

3. הליכי המעצר: עם הגשת כתב האישום, המדינה ביקשה להעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. בא כוח המשיב הסכים על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להציג חלופת מעצר, בהינתן שהקטין שוחרר. בית המשפט ציין שאין מקום להשוואה בין המשיב לקטין, שכן המשיב הינו בן 31 בעוד הקטין בן 17.3, והמשיב הוא זה שנהג ברכב. בנוסף, למשיב יש עבר פלילי מכביד של כניסה בלתי חוקית לישראל, ובתוך כך הוא הורשע לאחרונה ביום 19.4.2019 בעבירה של כניסה לישראל ולחובתו מאסר מותנה. בית המשפט סבר כי אין לשקול את שחרורו גם בתנאים שיבטיחו את התייבבותו, שכן מדובר ברצידיביסט בכל הנוגע לעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שהפעם ביצע עבירות נלוות חמורות ויש לו אינטרס ממשי שלא להתייצב למשפט. בשל כך, בהחלטתו מיום 31.7.2019, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

4. הליכים בתיק העיקרי: כתב האישום הוקרא למשיב ביום 31.7.2019, וביום 4.11.2019 ניתנה מענה לכתב האישום. נכון למועד הגשת הבקשה התקיימו שלושה מועדי הוכחות, ולבקשת המשיב, בית המשפט קבע מועד הוכחות נוסף ליום 17.3.2020 לסיום פרשת ההגנה (העדת עד הגנה נוסף) וסיכומים. בשל תקנות שעת החירום התבטל הדיון.

מכאן שבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם הראשונה.

5. אומר בקצרה ולא אאריך. העבירות המיוחסות למשיב מעידות כי אינו פועל קשה יום שנכנס לארץ למצוא את לחמו בעבודת כפיים. המשיב הפגין עזות מצח שעה שניגח במכונית הגנובה את ניידות המשטרה. בכך העיד על עצמו כי יעשה הכל כדי להימלט מאימת הדין, ונזכיר כי המשיב הוא תושב שטחים. מכל מקום, התיק נמצא כעת ביישורת האחרונה, וסיומו של התיק נדחה עקב בקשת המשיב להעיד עד הגנה נוסף, ובעקבות נגיף הקורונה.

בנסיבות אלה, אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 23.4.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 57930-07-19 בבית משפט השלום בבאר שבע, לפיה מוקדם.

ניתנה היום, ג' באייר התש"ף (27.4.2020).

ש ו פ ט